

Overweging

Broeders en zusters,
Heeft u dat ook wel eens dat je net als de profeet Habakuk bidt;
“Hoelang moet ik u nog roepen, Heer
Terwijl u niet luistert?
Hoelang moet ik nog “Geweld” tegen U schreeuwen
Terwijl u maar geen uitkomst brengt?
Waarom laat u mij onrecht zien
En ziet U die ellende maar aan,...”

De klacht van Habakuk heeft een hoog actualiteit gehalte. Ook in onze tijd, ook vandaag is er grootschalig geweld: steden met weerloze burgers worden met de grond gelijk gemaakt, schurken brengen rechtvaardigen en de rechtspraak om zeep. Het lijkt wel of mensen ook in onze tijd niets nieuws kunnen verzinnen dan oorlog en het uitbuiten van mensen voor eigen gewin. Zonder schroom wordt een volk als terroristen gelabeld wat een legitimatie lijkt voor het doden van kinderen....Het is helaas zoals we bij Habakuk lezen een grondpatroon van menselijk handelen.

Ook in onze tijd wordt God niet erkent en vragen mensen zich af waarom Hij onze problemen die we zelf hebben gemaakt, niet oplost. Door deze opstelling ontlopen we de kernvraag: “Wat is onze eigen rol en verantwoordelijkheid voor de wereld waarin we leven?”

Maar ook in ons eigen bestaan komen we te staan voor beproevingen. Onlangs keek ik naar het programma van de EO ‘Bid, Dank, Bewonder. Ik werd geraakt door het interview met dominee Pieter Versloot. In dit interview vertelt hij over zijn boosheid op God, toen hij hoorde dat hij de ongeneeslijke ziekte van Parkinson heeft. Hij worstelde met God vertelde hij net als Jacob¹ bij de oversteek van de rivier de Jabbok. Pieter ziet God als een vriend, maar ook als de “alles op de kop zetter”. In zijn gevecht met God werd hij voor de keuze gesteld: blijf ik bevriend of neem ik afscheid van die God.

Een niet te genezen ziekte, de daaropvolgende worsteling met God ervaarde Pieter, en misschien herkent u zijn ervaring, als een proces. Een proces van leren dat de mens de zelfgemaakte beelden over wie je bent en waar je denkt recht op te hebben, niet in eigen hand hebt.

¹ Genesis 32; 23-33

Ik denk dat ieder van ons eigen ervaringen heeft en we ons allemaal bij tijd en wijle afvragen: Hoe houd ik, hoe houdt de ander het vol om te leven met ziekte, gemis, onrecht, geweld en oorlog?

In het bemoedigende antwoord van God op Habakuk zijn aanklacht hoor ik:

“Wees eerlijk, benoem de problemen, het onrecht in deze wereld. Volg niet de weg van de leugenaars, maar leef in het vertrouwen dat God je redt.”

Wees dus hoopvol want de vervulling wacht zijn toegewezen tijd af. De oproep in het antwoord van God aan Habakuk, is de oproep om toewijding. Toewijding aan de weg die God als een zaadje in je heeft geplant.

Lucas laat Jezus zeggen dat het toegewijde, hoopvolle leven nogal wat vraagt. Het bevraagt ons geloof en ons Godsbeeld. Het is niet ons beeld van; ik mens heb toch zo mijn best gedaan en veel gegeven dus daar moet toch wat van God tegen overstaan. Nee.....Hoopvol leven is dat we onze plaats leren kennen die ons uit de liefde is gegeven. Jezus zegt; dat als je als Christen wilt leven je je dienstbaar moet opstellen in de taken, roepingen die in je leven op je pad komen. In de schrift wordt daarom niet voor niets steeds geroepen: Hoor! Zie!..... De taken en roepingen van dienstbaarheid zien er voor iedereen anders uit en veranderen in de levensfasen die je gegeven worden.

Natuurlijk zijn we bij tijd en wijle onzeker net zoals Timoteüs, waar Paulus een bemoedigende brief aan schrijft. Paulus geeft Timoteüs en ons het voorbeeld hoe we vanuit geloof en liefde elkaar een hart onder de riem kunnen steken. Paulus schrijft de volgende woorden van bemoediging:

Draag je last als een goed soldaat die ijvert voor Jezus Christus.

Laat je niet afleiden en verlokken door de wereldse zaken.

Houd je aan de regels van het evangelie, de Geest zal je hierin versterken.

Volhard in het gaan van de weg zoals Christus dat gedaan heeft, ook hij heeft zijn lijden als een kruis gedragen, in dienstbaarheid aan ons allen.

Met deze bemoedigende woorden van Paulus kunnen wij ons voordeel doen. Want In het leven van elke dag, waarin grote vragen en onzekerheden op ons afkomen, is het goed de schrift te lezen en daarin te ervaren dat je niet alleen staat met je gezwoeg en onzekerheid. Het gaat om ons geloof dat Zijn wil zal geschieden en dat wij met ieders unieke kleinheid, geduldig onze taak in Zijn wijngaard uitvoeren. Dat

betekent dat wij dienstbaar zijn aan onze naasten in welke vorm dan ook. Dat we niet moeten dralen ons te keren tegen ongerechtigheid en uitbuiting. Het is die standvastigheid op de weg van de navolging van Christus die het rijk van God dichterbij zal brengen. Blijf elkaar getrouw en ondersteun de gemeenschap van Christus waarvan je deel uitmaakt.

Moge God ons daarbij helpen.

Amen

Wilfred Temme